

Ige: ApCsel 8,26-39

Jn. 3,16 Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

(kép kivetítése) Egy turista Floridában megkérdezi az idegenvezetőtől:

- Mondja csak, igaz, hogy a krokodil nem támadja meg azt, aki bekapcsolt zseblámpát visz magával?

- Az attól függ, hogy milyen gyorsan viszi a lámpát. – válaszolt az idegenvezető.

1. Egy emberről szeretnék ma beszélni, egy ókorban élt turistáról, akiről a következő jellemzőket lehet elmondani:

- Nagyon szeretett utazni
- Szerette a kényelmet, sőt, olyan gazdag volt, hogy a luxust is megengedhette magának
- Ezért értékelte az első osztályú minőséget
- Örült, ha a munka nehezét más végzi el helyette, és ezt el is várta másoktól
- Nemcsak gazdag volt, de nagyon befolyásos ember volt a politika terén, hatalma volt
- Az látszik az életén, hogy mindene megvan, és nem hiányzik semmi sem
- Etiópia királynőjének főembere volt, aki a kincstár felett rendelkezett. Mai szóval azt mondhatjuk, hogy ő volt egy személyben az etióp nemzeti bank elnöke, a pénzügy és a gazdasági miniszter.

Biztosan nagyon sokan irigyelték gazdagságáért és hatalmáért. Látjuk, bizonyos dolgokban mindnyájan hasonlítunk erre a régen élt gazdag emberre, más tekintetben pedig egyáltalán nem. De ez már csak így szokott lenni.

Ez a megbecsült ember nyitott az új dolgokra. Szeret világot látni és új dolgokat megismerni. Megtudjuk a történetéből, hogy **ő szerette volna jobban megismerni Istent**. És azért, hogy megismerhesse Istent, hatalmas utat tett meg Etiópiából az ókori Izraelbe. 2000 évvel ezelőtt az ókorban több ezer kilométert szekéren csak hetek alatt lehetett megtenni, azonban **ez az ember elhátározta** és megtette ezt a nagy utat, hogy Jeruzsálemben részt vehessen egy istentiszteleten.

Képzeld el a szituációt! Napokig, hetekig zötykölődik alatta a szekér. A szolgálai próbálják az etióp bankár kényelmét biztosítani, a testőrök pedig éberrel figyelnek, nehogy bármi veszély fenyegetse ennek a fontos embernek az életét. Majd megérkeznek Izrael fővárosába, Jeruzsálembé. Feltehetőleg, egy ünnepsorozatára időzítették az utazást, így sokféle látnivalót megnézhetett ez a bankár, és több istentiszteleten is részt vett, majd hazaindulnak.

Nem hétköznapi dolgot talált ki, hanem egy egzotikus utazást, aminek a célja, hogy jeruzsálemi templomban részt vegyen egy istentiszteleten. Ez is eléggé különös dolog. Hiszen bizonyára nagy feltűnést keltett Jeruzsálemben, és sokan megbámulták, hogy kicsoda ez az idegen. Én csodálom ennek az embernek a bátorságát és az őszinte vágyakozását, ami elvitte őt Jeruzsálembé. És biztos vagyok abban is, hogy Istennek is tetszett ez az etióp bankár. Tetszik Istennek a nyitott szív, amikor az ember őszinte szívvel közeledik Hozzá, és meg szeretné ismerni.

Az etióp főember érdeklődéséből következik egy **fontos dolog: hogyan indul hazafelé erről az egzotikus utazásról?**

Mehetne úgy is haza, mint egy gazdag turista: aki fáradtan felsóhajt, és így szól: „Hát, itt is jártam! Sok szépet láttam” Majd előveszi a fényképezőgépét és nézegeti a sok száz fényképet, amit készített. Közben meg már azon járna az esze, hogy jövőre hova megy nyaralni.

De ez a bankár nem így megy haza! Nem a szuveníreket nézegeti, és nem is a fényképeit, hanem egy Bibliát olvas, amit Jeruzsálemben vásárolt. Tudni kell, hogy akkoriban az olvasás mindig

hangos felolvasást jelentett. Tehát ez a bankár a kocsin ül és miközben hazafelé vette az irányt, hangosan olvassa a Bibliát, és ezt hallotta meg Fülöp, aki szintén azon az úton haladt.

Fülöp pedig beszédbe elegyedett a bankárral: „hallom, hogy a szent iratokból olvasol, de érted is a lényegét annak, amit olvasol, vagy csupán a szavakat érted?”

És kiderül, hogy semmit nem ért abból, amit olvas. Emlékszem, egyszer a gimnáziumban feladtak egy kisregényt kötelező olvasmánynak. Amikor már nagyon kevés idő volt hátra a számonkérésig, akkor kezdtem el olvasni. Nem is értettem és nem is érdekelt az a könyv. Nemsokára aztán el is aludtam olvasás közben. Így vannak ezzel sokan. Ha nem értenek egy könyvet, akkor megunják, és egyszerűen félreteszik. Még akkor is, ha mások dicsérik az írást.

Ez a bankár ennél sokkal érdeklődőbb volt. Nem álmosodott el rajta, pedig nem értette azt. De ő nem azért olvasta a Bibliát, mert illik ismerni, hanem azért mert meg akarta ismerni az Istent, akiről a Biblia beszél. Annak örülök, hogy Isten látta ennek a bankárnak az őszinte érdeklődését és nyitottságát, és odaküldte hozzá Fülöpöt, aki tudott válaszolni a kérdésekre.

2. Az etióp bankár tehát nem egyszerű turista volt, hanem őszintén meg akarta ismerni Istent. Félretette előítéleteit, és vállalta azt a kényelmetlenséget, hogy elmenjen a templomba. Sőt, még ezen a ponton sem állt meg, hanem többet akart tudni Istenről, és meg akarta tudni, hogy Isten mit mond az embernek.

Nagy erény és értékes tulajdonság, ha nyitottság van valakiben a dolgok iránt! És azt látom, hogy Isten is örül ennek a nyitottságnak és érdeklődésnek, ezért mehetett oda Fülöp, és ezért beszélhetett olyan bibliai összefüggésekről, amik tovább segítették az etióp bankárt hitének fejlődésében.

Sok mindenről beszélt Fülöp, és bankár pedig kérdezett. Biztosan **nem tudott minden kérdést szabatosan, pontosan megfogalmazva feltenni**. Ezt tapasztalom én is, hogy sokan azért nem merik a kérdéseiket feltenni, mert félnek, hogy nem tudják jól elmondani, jól megfogalmazni gondolataikat, de nem ez a lényeg. A lényeg az, hogy **kérdezett, mert meg akarta ismerni Istent**. Fülöp pedig beszélt neki és beszélgetett vele. Számunka is az a lényeg, hogy merjünk kérdezni. Merjük megszólítani és megkérdezni Istent, mert **Ő örül a kérdéseinknek**.

Történetünkéből megtudjuk azt is, hogy Fülöp „az Írásnak ebből a helyéből kiindulva” Jézusról beszélt. És ez azt jelenti, hogy a Bibliában nagyon sok mindenről szó van. Nagyon sok érdekes dolgot meg lehet ismerni. De a hangsúly Jézus személyén van. Az egész Szentírás Jézus Krisztus személyéről szól közvetlenül vagy közvetve sokféleképpen. Tegyük fel a kérdést: miért Jézus van a Biblia középpontjában? Miért beszélt Fülöp is Jézusról?

Erre röviden azt lehet válaszolni, hogy Jézus Krisztus az, Akitől függ az ember örökélete. A Biblia legfontosabb mondata így hangzik: Jn. 3,16 „*Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*” Sok mindenre képesek vagyunk mi emberek, de egyre biztosan nem: a saját erőnkéből, ügyességünkéből, jóságunkból, valóságosságunkból nem tudunk a mennybe jutni.

Az etióp bankár megértett valami nagyon fontosat: hiába tett meg hosszú és fárasztó utat Etiópiából Izraelbe, és hiába vett részt Jeruzsálemben gyönyörű szép istentiszteleteken, ez mind nem elég az üdvösséghez. Mert **az üdvösséghez csak az kell, hogy valaki Jézus Krisztusban, az Isten Fiában higgyen**. Ez azonban nem azt jelenti, hogy hinni egyedül is lehet, és nincs szükség a közösségre, a gyülekezetre. Mert táborútzenben sem lehet egyetlen fadarab ég. Egyetlen fadarab tüze nagyon hamar elalszik, és nem ég végig a fa, csak akkor, ha egymás tűzét táplálják. Így nekünk is szükségünk van arra, hogy egymás hite által erősödjön a hitünk.

3. Az etióp főember, ahogy Fülöppel együtt haladt az úton, nemcsak egyre többet megismert ebből a fantasztikus könyvből, a Bibliából, hanem hinni kezdett Jézusban, a Megváltóban. Nem tudjuk, meddig mentek együtt, mert erről nem szól a történet. Viszont azt megtudjuk, hogy Fülöp biztosan beszélt a keresztségről, és az etióp bankár szeretett volna megkeresztelkedni.

És most különösen is figyeljünk erre a rövid párbeszédre: *„Amint tovább haladtak az úton, valami vízhez értek, és így szólt az udvari főember: „Íme, itt a víz! Mi akadályozta annak, hogy megkeresztelkedjem?” Ezt mondta neki Fülöp: „Ha teljes szívedből hiszel, akkor lehet.” Ő pedig így válaszolt: „Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia.” (36-37.v.)* A keresztelkedés tehát annak a jele, hogy hisz Jézus Krisztusban ez az ember. Fülöp pedig azzal erősíti meg a bankár hitét, hogy megkereszteli őt.

A bankár története itt befejeződik. Nem tudjuk, hogy amikor visszaért hazájába, hogyan fogadták őt a királyi udvarban vagy a családjában. Csupán egy valamit tudunk, amit az utolsó mondatban olvasunk az etióp udvari főemberről: **„örvendezve haladt tovább az útján.”**

Ennek az embernek valami megváltozott az életében. Ez a változás örömet okozott neki. Útja nem lett könnyebb, de ezt az utat nem megkeseredve és kétségbeesetten járta, hanem örömmel. Nem a nehézségeknek örült, hanem annak, hogy **Isten szereti őt**. Annak tudott örülni, hogy Jézus Krisztusról teljes szívvel hiszi, Ő Isten Fia. És bizony az is örömet adott neki, hogy életének biztos célja van, hogy élete biztos cél felé halad, mert hisz Jézusban.

Kedves Barátaim és a Jézus Krisztus által testvéreim! Prédikációm végén hadd kívánjam nektek azt az őszinte érdeklődést, ami az etióp bankárban volt Isten megismerése iránt. Kívánom, hogy keressétek annyira kitartóan kérdéseitekre a válaszokat, ahogy ezt láttuk ebben a történetben. Ha bennetek is megfogalmazódnak kérdések Istennel és a Bibliával kapcsolatban, akkor kérdezzetek bátran és őszintén. Mi pedig igyekszünk segíteni nektek, ahogyan Fülöp is tette, hogy megtaláljátok kérdéseitekre a választ. Ámen.

Loment Péter lelkész

Áldás:

Növekedjete a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében. Övé a dicsőség most és az örökkévalóságban! (2Pt. 3,18)